

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Ἡ Κυριακή Προσευχή

Ἄγιος ὁ Θεός , ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθῇ τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφεσις ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν .

Ἡ εὐχή Τοῦ Ἰησοῦ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Ὑιέ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με.

Προσευχή ἀναστάσιμη

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνημασι ζωὴν χαρισάμενος

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἄγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γάρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός Σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζομεν Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. Ἀμήν.

Προσευχή πρὸς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, το Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρὼν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθῇ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προκείμενο Ἦχος βαρύς

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ εἰ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Προσευχὴ καὶ ὕμνοι πρὸς τὴν Παναγία

Κοντάκιο τοῦ Ἀκαθίστου Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφῳ σοὶ ἡ πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζῳ σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθηνι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Μεγαλυνάρια τῆς Παναγίας ἀπὸ τὴν Παράκληση

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν..

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμῶμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ, πρὸς σέ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σὺ μοὶ βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σὺν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νὺν τὴ παννυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβεΐαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Με σχόλια [KK7]: Ποιὸς Θεὸς εἶναι μέγας σαν τὸ Θεὸ μας; Ρητορικὴ ἐρώτηση ποὺ φυσικὰ δέχεται τὴν ἀπάντησι «κανένας» γιατί δεν υπάρχει ἄλλος Θεός. Στίχος ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ . Ψάλλεται στους εσπερινούς των Εορτῶν τοῦ Χριστοῦ

Με σχόλια [KK1]: Δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ: Ἄγιο Θεέ, Πατέρα, Ἄγιο Ἰσχυρέ, Ὑιέ, Ἄγιο ἀθάνατε , Ἅγιο Πνεῦμα, ἐλέησέ μας

Με σχόλια [KK8]: Σε σένα ἀνίκητη στρατηγέ, Θεοτόκε, ποὺ με λύτρωσες ἀπὸ τόσες συμφορές, ἐγώ, ἡ Πόλις Σου, σοὺ ξαναγράφω ὕμνους εὐχαριστίας! Ἀλλά, αφοῦ εἶναι ἡ δύναμις Σου ἀκαταμάχητη, λευτέρωσε καὶ μένα ἀπὸ κάθε κίνδυνο. Κι ἐγώ μ' ὅλη μου τὴ δύναμη θα σοὺ φωνάζω: « Χαῖρε νύμφη ποὺ δεν νυμφεύθηκες». Εὐχαριστήριος ὕμνος ποὺ γράφτηκε τὸ 626μΧ ὅταν ἡ Κωνσταντινούπολις σῶθηκε θαυματουργικὰ ἀπὸ τὴν πολιορκία. Μάλιστα οἱ χριστιανοὶ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐψάλλαν τὸν ὕμνο αὐτὸ καὶ πολλοὺς ἄλλους, ὀρθοὶ. (Ακάθιστος Ὕμνος)

Με σχόλια [KK9]: Σύntonη ἱκεσία πρὸς τὴν Παναγία μας. Ἀν καὶ ἡ σωτηρία ἀνήκει στο Χριστό, ὁ Χριστὸς μας σῶζει, παρόλα αὐτὰ θεωροῦμε τόσο ἰσχυρὴ τὴ δέση (προσευχὴ, μεσιτεία, διμεσολάβηση) τῆς Παναγίας μας πρὸς ἐμᾶς ποὺ μας οδηγεῖ στὴ σωτηρία

Με σχόλια [KK2]: Ονομάζεται Κυριακή Προσευχὴ γιατί τὴ διδάξε ὁ Χριστὸς (ὁ Κύριός μας) στους μαθητές τοῦ (Ματθ.6, 9-13)

Με σχόλια [KK3]: Αὐτὴ τὴ σύntonη προσευχὴ ἐπαναλαμβάνουν πολλές φορές οἱ μοναχοί, ἀλλὰ καὶ οἱ κοσμικοὶ χριστιανοί, σὲ κάθε κόμπο τοῦ κομποσκοινιοῦ. Οἱ ασκητές μάλιστα ἀλλὰ καὶ ὅποιος ἐπιθυμεῖ λένε τὴν προσευχὴ συνεχῶς, ἀδιάλειπτα. Γι' αὐτὸ ονομάζεται νοερά προσευχή. Τὴ χρησιμοποιοῦμε καὶ γιὰ τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα.

Με σχόλια [KK4]: Συνήθίζεται τὴν Πασχάλιο περίοδο (ἀπὸ τὸ Πάσχα ὡς τὴν εορτὴ τῆς Ἀναλήψεως)

Με σχόλια [KK5]: Λέγεται κάθε Κυριακὴ ὅπου εορτάζουμε τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τὸ εωθινὸ (πρωινό) εὐαγγέλιο ποὺ μιλά γιὰ τὴς ἐμφανίσεις τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ

Με σχόλια [KK10]: Ο ὕμνος αὐτός κατὰ τὴν παράδοση διδόχθηκε ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριὴλ σὲ ἕναν νεαρὸ μοναχὸ τοῦ Ἁγίου Ὁρους τὸ 982μΧ, μπροστὰ στὴν ομόνυμη εἰκόνα «Ἀξιον ἐστιν» ποὺ βρίσκεται στὸν παλαιὸ ναὸ τοῦ Πρωτάτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ο Ἀγγελὸς συμπλήρωσε τὰ πρῶτα λόγια τοῦ Ὑμνου. Ἡ φράση « Τὴν τιμωτέρα.. μεγαλύνομεν,» προεπήρχε καὶ εἶναι ποίημα τοῦ Κοσμά τοῦ Μελωδοῦ καὶ ψάλλεται τὸ βράδυ τῆς Μ. Πέμπτης, ἀλλὰ καὶ κάθε πρὶο στὴν ἐκκλησία. Μέσα ἀπὸ τοὺς ὕμνους περνᾷ ὅλη ἡ θεολογία τῆς Εκκλησίας

Με σχόλια [KK11]: Μεγαλυνάρια τῆς Παναγίας ποὺ συνήθως τὰ ψάλλουμε τὸ Δεκαπενταῦγουστο, ἀλλὰ καὶ κάθε φορὰ ποὺ τελεῖται ἡ ακολουθία (συλλογὴ ὕμνων , τελετὴ) τῆς Παράκλησης, εἰδικῆς προσευχῆς πρὸς τὴν Παναγία

Με σχόλια [KK12]: Δε μιλοῦν τὰ χεῖλια τῶν ἀσεβῶν ποὺ δεν προσκυνοῦν τὴν ἁγιασμένη εἰκόνα σου, τὴν Ὁδηγήτρια, αὐτὴ ποὺ ζωγράφιζε ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Λουκάς

Με σχόλια [KK6]: Βασιλῶ οὐράνιε, Εσύ ποὺ μας παρηγορεῖς, Εσύ ποὺ εἶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, Εσύ ποὺ εἶσαι παντοῦ καὶ γεμίζεις με τὴν παρουσία Σου τὰ πάντα, ἐσύ ποὺ εἶσαι ὁ θησαυρὸς τῶν καλῶν, Εσύ ποὺ μας δίνεις τὴ ζωὴ, ἔλα καὶ μείνε ἀνάμεσά μας καὶ καθάρισέ μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸ καὶ σῶσε Ἀγαθὴ τίς ψυχές μας

Ύμνοι τῆς αρτοκλασίας

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, κεχαριτωμένη
Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
σου, ὅτι Σωτὴρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν
οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον
οὐκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ

Προσευχὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα
ἀργίας, περιεργείας φύλαρχίας, καὶ ἀργολογίας
μὴ μοι δῶς.
Πνεῦμα τους σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.
Ναὶ Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμά
πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τους ἀδελφόν
μου, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τους αἰῶνας. Ἀμήν.

Ύμνοι ἀπὸ τῆ Θεῖας Λειτουργίας

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως
ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Σέ ὑμνοῦμεν, σέ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν Κύριε, καὶ δεόμεθα σοι ὁ Θεός
ἡμῶν.

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος

τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν
τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ
φωτός, Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,
γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ
Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος
ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς
Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ
ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ
ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,
τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον
καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ψαλμός 135^{ος} (ἀπόσπασμα) ᾠχος πλ.Α΄

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ἐπαῶς: Ἀλληλούϊα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν,
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων,
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ,
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων,
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ,
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας,
Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς
νυκτός, Ἀλληλούϊα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλούϊα.

Με σχόλια [ΚΚ22]: Κείμενο που συμπυκνώνει τις αλήθειες της χριστιανικής πίστεως . Γράφτηκε την Α΄ και Β΄ Οικουμενική Σύνοδο (325 και 381 μΧ)

Με σχόλια [ΚΚ13]: Αρτοκλασία είναι μια ειδική τελετή ευλογίας 5 ἄρτων (ψωμιών) για να θυμηθούμε το θαύμα του Χριστού που με 5 ψωμιά που είχε, χόρτασαν 5.000 άνθρωποι. Συνηθίζεται σε μεγάλες γιορτές. « Οι πλούσιοι φτωχύνανε και πεινάσανε. Όμως σε αυτούς που ζητούν με θέρμη τον Κύριο δεν θα τους λείψει κανένα αγαθό

Με σχόλια [ΚΚ14]: Κατανυκτική προσευχή του Αγ. Εφραίμ του Σύρου (4^{ος} μ.Χ.αι.) ιδιαίτερης ομορφιάς και πληρότητας. Προτρέπει σε πνευματική περισυλλογή και αἰτίαγμα του εαυτού μας και διόρθωση των δικών μας λαθών, γι' αυτό λεγεται πολλές φορές κατά τη Μ. Τεσσαρακοστή

Με σχόλια [ΚΚ15]: Ύμνος των αγγέλων κατά τη Γέννηση του Χριστού. Λέγεται κάθε πρωί, στην ακολουθία του Ορθρου (πρωινή προσευχή)

Με σχόλια [ΚΚ16]: Ύμνοι της Θ. λειτουργίας. Ψάλλονται «αντιφωνικά» δηλαδή εναλλάξ κι από τους δύο χορούς ψαλτών (χορωδίες) που ψάλλουν στην Εκκλησία

Με σχόλια [ΚΚ17]: Ύμνος που συμπυκνώνει το τι πιστεύουμε για το Χριστό. Τον έχει γράψει ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός (6^{ος} αι.μΧ)

Με σχόλια [ΚΚ23]: Οι ψαλμοί είναι ποιήματα της Παλαιάς Διαθήκης γραμμένα από το βασιλιά Δαβίδ. Πάντα η Εκκλησία αντλούσε ύμνους και προσευχές από το βιβλίο των Ψαλμών . Τραγουδεύστε από τα βάθη της ψυχής σας τον Κύριο γιατί το έλεός του αγκαλιάζει όλες τις εποχές. Ἀλληλούϊα (δοξολογείστε τον Κύριο). Τον Κύριο που δημιούργησε τα πάντα. Μετά κάθε στίχο επαναλαμβάνεται η επωδός (εφύμνιο) « ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα...»

Με σχόλια [ΚΚ18]: Ύμνος της Θεῖας Λειτουργίας. Ψάλλεται κατανυκτικά την ιερότερη στιγμή της Χρ. Λατρείας, όταν ο ιερέας επικαλεῖται το Ἅγιο Πνεῦμα ικετεύοντας Το να μεταβάλλει το ψωμί και το κρασί σε Σῶμα και Αἷμα Χριστοῦ (Ἁγία Αναφορά= προσφορά, θυσία)

Με σχόλια [ΚΚ19]: Ομολογία πίστεως πριν κοινωνήσουμε. Είναι αυτοῦσια τα λόγια των μαρτύρων πριν τους θανατώσει η Ρωμαϊκή εξουσία που επέβαλε τη λατρεία του αυτοκράτορα ως Θεοῦ. Διασώζεται ο εὖς ἡ διάλογος μεταξύ του δημίου καὶ του μελλοθάνατου χριστιανοῦ «-Πές πως ὁ βασιλιάς εἶναι ἅγιος (ιδιότητα το Θεοῦ), πές πως ὁ Βασιλιάς εἶναι Κύριος (προσφώνηση που λεγόταν μόνο για το Θεό)» «- Ένας εἶναι ὁ ἅγιος, ἕνας εἶναι ὁ Κύριος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός . Για τη δόξα το Θεοῦ Πατέρα. Ἀμήν (αληθινά, πραγματικά)

Με σχόλια [ΚΚ20]: Ύμνος της ἀπολύσεως (τελειώματος) της Θ. Λειτουργίας. Εἶδαμε το φος της Ἀνάστασης, λάβαμε το πνεῦμα της Πεντηκοστῆς, προσκυνούμε την Ἁγία Τριάδα που μας ἔσωσε ἀπὸ το θάνατο.

Με σχόλια [ΚΚ21]: Προέρχεται ἀπὸ την Παλαιά Διαθήκη καὶ εἶναι ἡ προσευχή του δίκαιου Ἰωβ, που ἦταν ευτυχισμένος, ἀλλὰ τὰ ἔχασε ὅλα. «Ὁ Κύριος μου τὰ ἔδωσε, ὁ Κύριός μου τὰ πήρε. Ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομά του)